

РЕШЕНИЕ

№ 502

гр. Перник, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана Мл. Матеева

при участието на секретаря Лили В. Асенова Добрева
като разгледа докладваното от Диана Мл. Матеева Гражданско дело № 20221720105728 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл. 422, ал. 1, във връзка с чл. 415, ал. 1 вр. чл.417 от ГПК, образувано по иск, предявен от

Дирекция за национален строителен контрол гр.***** 1606
бул.Хр.Ботев № 47 предст. от арх.Д.Панайотова началник ДНСК и чрез
юк.К.Иванова

ПРОТИВ

М. Г. Д. ЕГН *****

Постоянен адрес гр.***** ул.***** бл.** ет.*ап.** и
настоящ адрес гр.***** жк.***** ***** трета част бл.*** * * ет.*
ап.**

а именно:

ДА СЕ ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО, че в полза на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), Булстат: 130008993, представлявана от арх. Д.А.П.-началник на ДНСК, **съществува вземане** към М. Г. Д., за сумата от 6425,50 лв. (шест хиляди четиристотин двадесет и пет лева и петдесет стотинки) с включен ДДС, представляваща извършени разходи за премахване на незаконен строеж по принудителен ред, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда -08.11.2021 г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата 128,51 лева (сто двадесет и осем лева и петдесет и една стотинки) разноски по делото за държавна такса.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК да бъде осъден М. Г. Д. да заплати и разноските за платена държавна такса по настоящото исково производство в размер 128,51 лева (сто двадесет и осем лева и петдесет и една стотинки) – довнесена държавна такса, както и юрисконсултско възнаграждение съгласно

чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Ищецът сочи, че:

-при служебна проверка РДНСК Перник е установила незаконен строеж „ Надстрояване на гаражи от № 1 до № 12 „, нах. се в УПИ 2 кв.106 в по плана на гр.Перник кв.Изток , извършен от ответника.Съставени са констативни актове 2 броя от 16.12.2008.Образувана е административна преписка № П-129/2008г. съгласно документи- копия от нотариални актове и др.документи

Строежът е без одобрени инвестиционни проекти и без разрешение за строеж, т.е. представлява незаконен строеж по смисъла на чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ

Издадена е заповед № ДК-02-Пк-06/ 30.03.2007 година на началника на ДНСК за премахване на незаконен строеж, представляващ надстрояване на строеж-Група гаражи от № 1 до № 12” находящ се в УПИ II в кв. 106в по плана на гр.Перник кв.Изток, извършен от ответника .

С писмо от 31.02009 РДНСК Перник заповедта е изпратена за съобщаване на ответника и на Кмета на Общината

Писмото се връща в цялост като непотърсено, съставен е констативен протокол / налице са доказателства от дата 27.04.2009 и съобщение от 28.04.2009 както и 2 броя служебни бележки от 28.04.2009г./

Заповедта от 30.03.2009 влиза в сила считано от 12.05.2009 тъй като тогава за ответника изтича срокът за оспорването ѝ.

Отправена е покана към ответника за премахване изх.№ П 129/ от 02.07.2009г. върната като непотърсена/ видно от отметка и бар код/

Съставен е констативен протокол от 30.07.2009 и поканата е обявена по реда на чар.4 ДР на ЗУТ на 08.09.2009 за което е съставено съобщение от 08.09.2009 2 броя служ.бележки и констативен протокол от 11.08.2009

С Протокол от 19.12.2009 е започнала процедура по принудително премахване – по изпълнение на заповедта:

Предприетите действия по принудително премахване на строежа са по реда на Наредба № 13/ 23.07.2001 год. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК, издадена от Министъра на регионалното развитие и

благоустройството (МРРБ).

Премахването е извършено-чрез протокол № П-129 / 08 -07/ 19.12.2009приложение № 1 към чл.4 от Наредба № 13 / 2001г. на МРРБ- за започване на процедура за принудително изпълнение на заповедта

До принудителното изпълнение на заповедта се стигнало тъй като ответникът не изпълнил заповедта и не премахнал доброволно строежа.

Горесцитираната Наредба № 13/ 2001 е била спазена и всички необходими протоколи били съставени – видно от представените доказателства

Ищецът твърди, че за направените разходи по премахването по реда на Наредба № 13 бил съставен протокол за извършените видове работи и тяхната парична стойност.

Сочи, че изпълнителят **ЖИЛФОНД** ЕООД е издал на ДНСК фактура № 0000001409/14.02.2017г. за сумата 6425.50 лева с начислен ДДС, представляваща стойността на извършените СМР по премахването на строежа.

Сочи, че на 13.03.2017г. с бюджетно нареждане ДНСК платила на **“ЖИЛФОНД”** ЕООД сумата .

Ищецът сочи, че по силата на чл. 225, ал. 6 от ЗУТ, разноските по извършеното принудително премахване за са сметка на извършителя, поради което сочи, че на ответника била изпратена покана за доброволно изпълнение.

Твърди, че в указания срок доброволно плащане не последвало, поради което сочи, че предявил заявление пред РС-Перник за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК.

Сочи, че по заявлението било образувано ч.гр.д. № 5796/ 2021 година и съдът уважил заявлението като издал срещу ответника заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ и изпълнителен лист.

Ищецът твърди, че за него е налице вземане срещу ответника за сумата 6425.50 лева. Твърди, че заповедта на началника на ДНСК е индивидуален административен акт. Твърди, че принудителното изпълнение на тази заповед е правопораждащия факт със сбъдването на който е възникнало валидно облигационно отношение между страните в административното производство и че притежава субективно притезателно материално право със съдържание

парично вземане към адресата на заповедта – ответника

Ищецът иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че му дължи сумата 6425.50 лева с вкл. ДДС, представляваща извършени разходи по премахване на незаконен строеж по принудителен ред, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 08.11.2021 година – датата на подаване на заявлението в съда до окончателното ѝ изплащане, както и сумата 128.51 лева за деловодни разноси – държавна такса.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал писмен отговор- с който оспорва допустимостта на иска, както и основателността – с мотиви, че :

Исковите претенции са неподсъдни на този съд

По същество – били неоснователни и недоказани.Излагат се подробни мотиви, касаещи поведението на ответника

Прави се възражение за погасени по давност суми.

В съдебно заседание ищецът поддържа иска. Ответникът поддържа отговора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства намира за установени следните факти :

По възражението за подсъдност-

Съгласно чл. 105 от ГПК, искът се предявява пред съда, в района на постоянният адрес на ответника.

Във възражението на М. Г. Д. е посочен адрес в гр. *****, ж.к. ***** III ч. № *** * , ет.*, ап.**, вх.* а не известния адрес по административната преписка, образувана в РДНСК-Перник по издаване на заповедта за премахване на незаконния строеж, а именно: адреса му в гр. *****, ул. ***** *****, бл.*, вх.*, ап.**

Съгласно служебно направена справка в Национална база данни "Население", се установи постоянния адрес на ответника, който е посочен по-горе - гр. *****, ул. ***** *****, бл.*, вх.*, ап.**, с оглед възражението за подсъдност.

По този постоянен адрес е издадена и ЗИ по чл.417 ГПК, по същия е

заведен и установителния иск. В този смисъл възражението е неоснователно.

По допустимостта:

Искът се явява **допустим**, с оглед наличието на издадена ЗИ по реда на чл.417 ГПК и ИЛ въз основа на същата, при подадено в срока възражение от ответника, което обуславя и заведения установителен иск в законоустановения срок от заявителя.

Това е така, защото: искът по чл. 422, ал. 1 от ГПК е установителен и цели да установи наличието на вземането на заявителя в заповедното производство, в полза на който е издадена заповед за изпълнение. Предпоставка за предявяване на иска е наличие на издадена заповед за изпълнение срещу ответника – длъжник в заповедното производство, която не е влязла в сила, тъй като в законоустановения срок от връчването ѝ длъжникът е възразил срещу нея. В настоящия случай, посочените предпоставки са налице, поради което съдът приема предявения иск за допустим.

Осъдителният иск е допустим - за дължимостта на сумата от 128.51 лева за направените в заповедното производство разноски.

Съгласно задължителната съдебна практика - Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 год. по тълк. дело № 4/ 2013 г. на ОСГТК на ВКС - т. 10в - *“Предмет на делото по установителния иск е съществуването на вземането по заповедта за изпълнение, издадена за парична сума, за заместима вещь или за предаване на вещь – чл. 410, ал.1 ГПК. Вземането на кредитора съответства на задължението, което длъжникът трябва да изпълни, посочено в заповедта. Разноските в заповедното производство представляват последица от уважаване на заявлението и са изрично разграничени от задължението на длъжника в съдържанието на заповедта за изпълнение – чл. 412, т.6 ГПК. В исковия процес разпределението на отговорността за разноски няма характер на самостоятелно съдебно предявено притезание и не се включва във формиране размера на цената на иска. Предвид изложеното производството по делото в частта му относно осъждане на ответника за деловодните разноски също се явява допустим.*

-

Съдът в обявения на страните доклад по делото ясно е указал доказателствената тежест с оглед предмет на доказване от ищеца по иска по чл. 415 ГПК,

-възникването на облигационно отношение с ответника,

-че в изпълнение на задълженията си по него за процесния период ищцовата страна е изправна такава

- че ответникът в съотв. качество има неизпълнено задължение в определен размер

При доказване на горните факти, в тежест на ответника е да докаже :

-положителния факт на плащането

-другите направени в срока по чл. 131 ГПК правоизключващи или

правопогасяващи възражения,

- за недължимост на претендираните суми за главници и лихви, с оглед доказване на положителния факт за погасяването им с предвидената в чл. 111, б. В ЗЗД 3-годишна давност.

Предмет на доказване от ищеца по обусловения иск по чл. 415 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД е

-поставянето на ответника в забава,

-нейният начален момент и

-размерът на обезщетението.

По делото съдът е приобщил като писмени доказателства представените от ищеца документи, а именно - заверени копия на следните документи:

1. Констативен акт № П-129/08-1/16.12.2008 г.
2. Констативен акт № П-129/08-11/16.12.2008 г.
3. Нот. акт № 175, т. И, per № 2962, д. № 321/30.06.2004 г.
4. Разрешение за строеж № 152/26.06.2002 г. на гл. арх. на Община Перник
5. Заповед № 909/26.05.2008 г.
6. Заповед № ДК-02-Пк-06/30.03.2009 г. на началника на РДНСК-Перник.
7. Писмо изх. № П-129/08-00-309/31.03.2009 г. с данни за връчването му.
8. Данни за обявяване на Заповед № ДК-02-Пк-06/30.03.2009 г. на началника на РДНСК-Перник по реда на § 4 от ДР на ЗУТ.
9. Покана изх. № П-129/08-00-600/02.07.2009 г. с данни за връчването ѝ
10. Данни за обявяване на покана изх. № П-129/08-00-600/02.07.2009 г. по реда на § 4 от ДР на ЗУТ.
11. Протокол № П-129/08-7 от 19.12.2009 г. - прил. № 1 към чл. 4, ал. 1 от Нар. № 13/2001 на МРРБ
12. Протокол № П-129/08-8 от 19.02.2010 г. - прил. № 2 към чл. 5, ал. 1 от Нар. № 13/2001 на МРРБ
13. Количествено-стойностна сметка, утвърдена на 19.02.2010 г.
14. Писмо изх. № П-129/08-00-384/15.04.2010 г. за подаване на оферти
15. Заповед № ДК-14-17/05.05.2010 г. за назначаване на комисия за разглеждане на офертите
16. Молба вх. № П 129/08-00-982/29.06.2010 г. от М. Г. Д.
17. Определение № 248/27.07.2010 г. по адм. д. № 337/2010 г. по описа на

АС-

Перник.

18. Определение № 15796/21.12.2010 г. по адм. д. № 11738/2010 по описа на ВАС, Второ отделение
19. Писмо изх. № П-129/08-00-192/14.02.2011 г. с приложена покана изх. № П- 129/08-00-177/11.02.2011 г. с данни за връчването им
20. Възлагателно писмо изх. № ПК-1273-04-933/16.07.2015 на началника на ДНСК с приложен Договор № ФО-13-436/08.07.2015 г.
21. Определение № 121/24.07.2015 г. по адм. д. № 364/2015 г. по описа на АС- Перник
22. Решение № 122/27.07.2015 г. по адм. д. № 364/2015 г. по описа на АС- Перник
23. Писмо изх. № П129/08-00-561/30.07.2015 г. за продължаване на действията,
съгласно възлагателното писмо.
24. Определение № 126/31.07.2015 г. по адм. д. № 373/2015 г. по описа на АС- Перник
25. Решение № 454/08.01.2016 г. по адм. д. № 370/2015 г. по описа на АС- Перник
26. Решение № 804/20.01.2017 г. по адм. д. № 2535/2016 по описа на ВАС, Второ отделение
27. Писмо изх. № П129/08-00-051/25.01.2017 г. за продължаване на действията,
съгласно възлагателното писмо.
28. Протокол № П-129/08-V от 31.01.2017 г. - прил. № 3. към чл. 10 от Нар. № 13/2001 на МРРБ
29. Протокол № П-129-VIII от 10.02.2017 г. - прил. № 4. към чл. 13 от Нар. № 13/2001 на МРРБ
30. Протокол от 14.02.2017 г. - прил. № 5. към чл. 15 от Нар. № 13/2001 на МРРБ
31. Фактура № 0000001409 от 14.02.2017 г.
32. Бюджетно платежно нареждане от 13.03.2017 г.
33. Писмо изх. № ПК-1273-02-125/01.06.2017 г. на ДНСК, с приложена покана изх. № ПК-1273-01-169/27.03.2017 г.
34. Писмо изх. № П129-08-00-381/04.08.2017 г. с приложени констативни протоколи - 4 броя.

35. Покана изх. № ПК-1273-03-928/26.09.2017 г. с известие за доставяне.
36. Заповед за изпълнение № 2365 от 13.12.2021 г.
37. Изпълнителен лист № 1501 от 13.12.2021 г.
38. Извлечение от счетоводните книги
39. Пълномощно изх. № РД-16-04-460/21.09.2022 г.

както и е приложено ч.гр.дело № 5796 / 2021 на ПРС, заповедно производство по реда на 417 ГПК със същите страни.

По гореизброените писмени доказателства се установяват изложените в исковата молба факти и обстоятелства, а именно:

че въз основа на влязла в сила заповед № ДК-02-Пк-06/ 30.03.2007 година на началника на ДНСК за премахване на незаконен строеж, представляващ “надстрояване на строеж-Група гаражи от № 1 до № 12” находящ се в УПИ II в кв. 106в по плана на гр.Перник кв.Изток, извършен от ответника , на същия е съставен Констативен протокол на 30.07.2009г. и е била обявена покана по реда на пар.4 ДР на ЗУТ на 08.09.2009 / за което е съставено съобщение № п 129/09 от 08.09.2009, служебни бележки № 1 и № 2 от 08.09.2009 както и констативен протокол от 11.08.2009г.

Били са предприети действия по принудително премахване на строежа по реда на Наредба № 13/ 23.07.2001 год. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК, издадена от Министъра на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ).

Премахването било извършено-чрез протокол № П-129 / 08 -07/ 19.12.2009приложение № 1 към чл.4 от Наредба № 13 / 2001г. на МРРБ- за започване на процедура за принудително изпълнение на заповедта

С изготвен протокол № П-129 / 08 -8/ 19.02.2010 приложение № 2 към чл.5 ал.1 от Наредбата за количествено-стойностна сметка, е отправено писмо изх.№ п 129/08.00.384/15.04.2010 на основание чл.8 ал.1 ЗОП вр. чл.2 ал.1 т.1 от Наредба за възлагане на малки обществени поръчки, като е била назначена комисия със Заповед № ДК-14-17/ 05.05.2010 да разгледа постъпилите в

До принудителното изпълнение на заповедта се стигнало тъй като ответникът не изпълнил заповедта и не премахнал доброволно строежа.

Ответната страна не доказва нарушения на горецитираната Наредба № 13/ 2001 – видно от писмените доказателства, всички необходими протоколи били съставени.

Ищецът е направил разходи по премахването по реда на Наредба № 13 , за което е бил съставен протокол за извършените видове работи и тяхната парична стойност.

Изпълнителят ЖИЛФОНД ЕООД е издал на ДНСК фактура № 0000001409/14.02.2017г. за сумата 6425.50 лева с начислен ДДС, представляваща стойността на извършените СМР по премахването на строежа.

На 13.03.2017г. с бюджетно нареждане ДНСК платила на “ЖИЛФОНД” ЕООД сумата .

Горните платежни документи не са оборени с никакви насрещни доказателства. Напротив, видно от доказателствата, с поканата ответникът е била предупреден, че при неизпълнение ще се предприемат последващи действия по реда на Наредба № 13 на МРРБ за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК и че съгласно чл. 225, ал.6 от ЗУТ, разходите по извършеното принудително премахване ще са за сметка на извършителя на незаконното строителство.

Обстоятелствата около връчването на поканата са уточнение с представените писмени доказателства. Предвид изложеното, съдът приема оспорването за недоказано и обсъжда като доказателства по делото разписката за връчване на процесната заповед на началника на ДНСК и известието за доставяне.

Видно от доказателствата, в отсъствието на адресата ищите са извършили проверка и е бил съставен констативен протокол (приложение № 1 по чл. 4, ал. 1 от Наредба № 13), в който е било отразено, че строежът не е премахнат в срока за доброволно изпълнение.

Изготвена е количествено – стойностна сметка, проверена от началника на РДНСК, от която е видно, че за премахването на процесния строеж била необходима сума –посочена в писмените доказателства и неоспорена като размер от товетника с никакви насрещни доказателства. Със сключен договор

между ДНСК, представлявана от началника, като възложител и “ЖИЛФОНД” ЕООД, представлявано от управителя, като изпълнител, по силата на който на изпълнителя било възложено от възложителя да изпълни принудително премахване на процесния незаконен строеж. В договора било уговорено, че стойността на принудителното премахване възлиза на сумата по ИМ включен ДДС. В чл.7, ал. 2 от договора било уговорено, че приемането на извършените работи и заплащането им ще се извърши по реда на глава Трета от Наредба № 13/ 2001г. на МРРБ, въз основа на протокол - приложение № 5 към чл. 15, ал.1 от Наредбата за действително извършените разходи по премахването, а съгласно чл. 7, ал. 3 и ал. 4 от договора, разплащането трябвало да се извърши след фактическото изпълнение на предмета на договора и след представяне на фактура от изпълнителя и по банков път по посочена сметка на изпълнителя.

На релевантната дата година работна група за привеждане в изпълнение на процесната заповед на началника на ДНСК са установили състоянието на строежа и строителната площадка преди започването на принудителното изпълнение. Работната група съставила протокол за установяване състоянието на строежа и строителната площадка преди започването на принудителното изпълнение по образец – приложение № 3 по чл. 10 от Наредба № 13/ 2001 г. на МРРБ. За констатациите си работната група съставила протокол за установяване състоянието на строежа и строителната площадка след започване на принудителното изпълнение – приложение № 4 по чл. 13 от Наредба № 13/2001г на МРРБ.

Съдът обсъжда като доказателства по делото цитираните документи, тъй като отразеното в тях се оспорва само формално и не се представят насрещни контра аргументи.

На посочената по-горе дата изпълнителят е издал фактура № 0000001409 с получател ДНСК-за извършените СМР, описани в протокол – приложение - за исковата сума, като с бюджетно платежно нареждане, ДНСК превела по банковата сметка на изпълнителя същата сума.

По приложеното .гд се установи, че по заявление от 18.11.2021г. е образувано ч.гр.д. № 5796/ 2021 година.

На 13.12.2021 година съдът допуснал незабавно изпълнение на паричното задължение и издал заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ - в полза на ДНСК срещу ответника за сумата 6425.50

лева, както и 128.51 лв. д. такса, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на заявлението до окончателното заплащане на сумата. Същият ден в полза на ДНСК бил издаден и изпълнителен лист. На 17.06.2022 год. пълномощник на началника на ДНСК получил изпълнителния лист.

На 01.08.2022 година ответникът е депозирал възражение срещу заповедта за изпълнение на парично задължение и частна жалба. На заявителя ДНСК- било указано, че от страна на длъжника срещу заповедта е подадено възражение и на 08.11.2022 година той е предявил настоящия иск.

Разгледан по същество предявеният иск се явява основателен поради следното:

Ищецът по делото основава вземането си срещу ответника на влязла в сила заповед на началника на ДНСК и протокол за извършените разходи по премахването на незаконен строеж – приложение № 5 по чл. 15, ал. 1 от Наредба № 13 от 23.07.2001 год. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (Обн. ДВ., бр. 69/ 2001 г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 5 от ЗУТ - в редакция до изм. обн. ДВ., бр. 98/ 2014 г.), въз основа на влязла в сила заповед за премахване на незаконен строеж и протокол за извършените разходи по премахването, се издава заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК, а съгласно следващата разпоредба на чл. 225, ал. 6 от ЗУТ (в редакция до изм. обн. ДВ., бр. 98/2014 г. – в сила към момента на издаване на процесната заповед), принудителното изпълнение е за сметка на извършителя на незаконния строеж.

В настоящия случай, процесната заповед на началника на ДНСК е влязла в сила.

Същата е обжалвана пред Пернишки административен съд и по адм. дело № 337/2010 г. жалбата на ответника е била оставена без уважение като просрочена-видно от определение № 248 от 27.07.2010 на ПАДМС

Същото е обжалвано пред ВАС който с определение 15796/21.12.2010 г. по адм. дело № 11738/2010 оставя в сила определението

на П АдмС

Съгласно разпоредбата на чл. 177 от АПК, съдебното решение има сила между страните по делото .

На следващо място, цитираната заповед е индивидуален административен акт, който представлява изпълнително основание по АПК – чл. 268. Заповедта е породила изискуемо задължение за ответника, а именно да премахне незаконния строеж. По делото се установи, че в дадения срок по чл. 277 АПК за доброволно изпълнение, длъжникът по изпълнението не е изпълнил изискуемото задължение, не е премахнал незаконния строеж, поради което и по реда на Наредба № 13/ 2001 г. на МРРБ, ДНСК е преминала към принудително изпълнение на заповедта.

Ответникът е обжалвал действията за принудително премахване – по адм.дело № 364/2015г. П АдмС като с Решение № 122 / 27.07.2015г. жалбата е отхвърлена, а решението е окончателно и влязло в сила съгл.чл.298 ал.4 АПК

Ответникът е иницирал следващо адм.дело № 373/2015г. с постановено Определение № 126 от 31.07.2015г .с допуснато обезпечение на предявен иск по чл.292 АПК чрез наложена обезпечителна мярка „, спиране на изпълнението“

По образувано адм.дело № 370/2015г. на П Адм.С с пр.основание чл.292 АПК – е постановено решение № 454/08.01.2016г. с което са **ОТХВЪРЛЕНИ** исковете на ответника Д.- а именно – иск за признаване за установено, че правото на принудително изпълнение на гоерпосочената заповед е погасена по давност.

Същото решение е оставено в сила от ВАС с адм.д.№ 2535/2016г. на ВАС второ отд. Т.е. налице са влезли в сила решения, от които е видно, че извършеното премахване е при спазване на предвидения в цитираната Наредба ред , съгласно § 1 от Наредба 13/ 2001г. на МРРБ.

Посочената разпоредба съдържа легално определение на понятието **“премахване на незаконен строеж”**В казуса се установи, че при премахването ДНСК е направила разноски, като е платила на изпълнителя.

Установи се размера на разноските и съгласно горесцитараната разпоредба на чл. 225, ал. 6 ЗУТ, същите са за сметка на длъжника.

След плащането им на изпълнителя по договора за възлагане на обществената поръчка, за възложителя – ДНСК е възникнал правен интерес от предявяването на иск срещу извършителя за възстановяване на тези разноси, в случая предявяването на заявление по реда на чл. 417 ГПК за възстановяване на платената сума.

Следователно, за ДНСК е налице право на вземане срещу ответника за посочената сума.

По възражението за давност:

Съгласно разпоредбата на чл.114, ал. 1 ЗЗД, давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо.

В казуса паричното вземането срещу ответника е станало **изискуемо на 13.03.2017** година – датата на бюджетното платежно нареждане -когато сумата 6425.50 лева е платена на “Жилфонд” ЕООД.

С предявяване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение на **18.11.2021** година, съгласно чл. 116, буква “б” от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) срокът на давността е бил прекъснат, а след издаването на заповедта за незабавно изпълнение на **13.12.2021** година е започнал да **тече нов петгодишен давностен срок**, който към датата на ИМ 08.11.2022г. не е изтекъл.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от ЗЗД погасителната давност тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, а съгласно чл. 69, ал. 1 от ЗЗД при задължение без срок кредиторът може да иска изпълнението му веднага. В случая задължението на ответника е без срок, т.е. е станало изискуемо от момента на възникването му, а именно на датата на извършеното от ищеца плащане на изпълнителя.

Ирелевантна за настъпване на изискуемостта на задължението е датата на отправената до ответника покана за доброволно изпълнение, тъй като същата е от значение за поставянето на длъжника в забава и за последиците от това, а не за падежа, съответно изискуемостта на задължението.

С оглед на това съдът намира, че погасителната давност по чл. 110 от ЗЗД по отношение на процесното задължение не е изтекла

Ето защо предявеният установителен иск по чл. 422 от ГПК за установяване дължимостта на това вземане е основателен и доказан и като

такъв следва да бъде уважен изцяло, включително и по отношение на присъдената законна лихва, дължимостта на която е обусловена от дължимостта на главницата, каквато в случая се установи.

Разноски:

С оглед изхода на делото следва да се уважи и осъдителната претенция за сумата 128.51лв. разходи по д.такса за установителния иск, както и съдът присъжда разноски в полза на ищеца – в размер 150лв. юк.възнаграждение по установителния иск.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и разноските по заповедното производство – д.такса 128.51лв.

Водим от горното и на осн. чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 415, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен иск с правно основание чл. 422, ал. 1, във връзка с чл. 415, ал. 1 вр. чл.417 от ГПК, че в полза на **Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК)**, Булстат: 130008993, представлявана от арх. Д.А.П.-началник на ДНСК, **съществува вземане** към М. Г. Д., ЕГН *****, Постоянен адрес гр.***** ул.***** бл.** ет.*ап.** и настоящ адрес гр.***** жк.***** трета част бл.*** * * ет.* ап.** за сумата от 6425,50 лв. (шест хиляди четиристотин двадесет и пет лева и петдесет стотинки) с включен ДДС, представляваща извършени разходи за премахване на незаконен строеж по принудителен ред, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда -08.11.2021 г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата 128,51 лева (сто двадесет и осем лева и петдесет и една стотинки) разноски по делото за държавна такса.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК - М. Г. Д. да заплати разноските за платена държавна такса по исковото производство в размер 128,51 лева (сто двадесет и осем лева и петдесет и една стотинки) – довнесена държавна такса, както и юрисконсултско възнаграждение -150лв. -съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, както и разноски по заповедното производство – д.такса 128.51лв

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд –Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, заверен препис от него да се изпрати за прилагане по ЧГД на съотв. състав

Съдия при Районен съд – Перник: _____